

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zast. advokátkou Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, 8. pěšího pluku 2380, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, o žalobě proti nezákonnému zásahu správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 8. 2021, čj. 6 A 96/2020 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Krajský úřad pro Moravskoslezský kraj rozhodnutím ze dne 6. 11. 2018 zastavil přezkumné řízení ve věci územního rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí o umístění stavby vodovodní přípojky a vnitřního vodovodu. Proti rozhodnutí krajského úřadu podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 3. 2019 (právní moc 21. 3. 2019) zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

[2] Žalobkyně podala dne 9. 3. 2020 podnět k provedení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2019. Ministryně sdělením ze dne 17. 6. 2020 vyrozuměla žalobkyni o nezahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu. Uvedla, že zaprvé je zahájení přezkumného řízení nedůvodné (tento závěr odůvodnila) a zadruhé usnesení o zahájení přezkumného řízení mohlo být vydáno

nejpozději 21. 3. 2020 a ministryně obdržela podnět velmi krátkou dobu před uplynutím lhůty k zahájení přezkumného řízení.

[3] Proti sdělení ministryně podala žalobkyně žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu správního orgánu, kterou městský soud odmítl, neboť sdělení ministryně nezasáhlo do veřejných subjektivních práv žalobkyně, a žaloba proto není přípustná.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení městského soudu kasační stížností. Namítla, že městský soud nepřihlédl ke specifickým okolnostem případu a bez dalšího vycházel z rozsudku NSS ze dne 15. 3. 2021, čj. 4 As 198/2019 - 44. Podle stěžovatelky měl městský soud posoudit, zda nerespektování prekluzivní lhůty ministryní je, či není v projednávané věci pojmově zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Podle názoru stěžovatelky sdělení ministryně ze dne 17. 6. 2020 nemá žádné právní účinky nebo je nicotné, neboť bylo vydáno po uplynutí prekluzivní lhůty. Dále se stěžovatelka zabývala v kasační stížnosti otázkami, které souvisejí s územním rozhodnutím. Navrhla, aby NSS napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaný se ztotožnil s napadeným usnesením. Zopakoval průběh jednotlivých řízení a obsah vyrozumění ministryně ze dne 17. 6. 2021. Dodal, že přezkumné řízení je řízení vedené z moci úřední a jeho zahájení není v dispozici účastníků řízení. Nejedná se o mimořádný opravný prostředek. Kritériem přezkoumávání je zákonnost přezkoumávaného rozhodnutí. Žalovanému je také známo, že jeho rozhodnutí ze dne 8. 3. 2019 obstálo i v soudním přezkumu (rozsudek NSS ze dne 11. 1. 2021, čj. 5 As 8/2020 - 52). Vzhledem k tomu, že na zahájení přezkumného řízení není právní nárok, nemohlo sdělení ministryně zasáhnout do veřejných subjektivních práv stěžovatelky. Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] NSS se shoduje se závěry městského soudu, že sdělení ministryně nemohlo jakkoli zasáhnout do veřejných subjektivních práv stěžovatelky, a proto byla její žaloba nepřípustná.

[8] Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

[9] Za nezákonné zásahy ve smyslu § 82 s. ř. s. lze považovat pouze ty úkony veřejné správy, které jsou způsobilé zasáhnout do práv a povinností osoby a nejedná se pouze o úkony technického charakteru (viz např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010,

pokračování

čj. 7 Aps 3/2008 - 98, a rozsudky NSS ze dne 4. 11. 2015, čj. 2 As 198/2015 - 20, či ze dne 23. 5. 2018, čj. 6 Afs 8/2018 - 37).

[10] Přezkumné řízení upravené v § 94 až 99 správního řádu bývá řazeno mezi mimořádné opravné prostředky. Ve své podstatě však klasickým opravným prostředkem není, neboť účastník řízení, v němž bylo vydáno správní rozhodnutí, jež nabylo právní moci, není aktivně legitimován k podání návrhu na zahájení přezkumného řízení. K provedení přezkumného řízení může sice dát podnět (§ 94 odst. 1 správního řádu), který však není návrhem na zahájení správního řízení (viz Vedral, J. Správní řád. Komentář. § 94, str. 554 an.). Zahájení přezkumného řízení tedy není v dispozici účastníků řízení a správní orgán jej zahajuje vždy z moci úřední. Přezkumné řízení je tedy dozorčí prostředek a účastník řízení na něj nemá právní nárok. Neshledá-li správní orgán po posouzení podnětu důvody k zahájení přezkumného řízení, nevydává o tom žádné rozhodnutí a pouze sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů podateli. Proti takovému sdělení, vzhledem k jeho povaze, nepřichází v úvahu podání odvolání (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 As 55/2007 - 71). Podrobněji viz rozsudek NSS sp. zn. 4 As 198/2019.

[11] S ohledem na uvedené nemohlo sdělení ministryně, byť bylo učiněno později, než předpokládá § 94 správního řádu, jakkoli zasáhnout do práv stěžovatelky. Ani pozdější sdělení nijak nezměnilo stěžovatelčina práva. Přezkumné řízení je totiž plně v dispozici správního orgánu a stěžovatelka na něj nemá právní nárok. Nadto ministryně ve sdělení žalobkyni vysvětlila, proč shledává její podnět nedůvodným.

[12] Argumentace týkající se průběhu územního řízení není pro projednávanou věc relevantní, a proto se jí NSS nezabýval.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[14] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. prosince 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu